

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge

Oppdrag nr. 1035/4

KALKSTEIN- OG DOLOMITTUNDERSØKELSER I
NORDLAND

1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/4
Arbeidets art : Kalkstein- og dolomittundersøkelser
Sted : Nordland fylke
Tidsrom : Sommeren 1971
Saksbehandler : Geolog Odd Øvereng
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

INNHold

	<u>side</u>
INNLEDNING	3
KALKSTEIN- OG DOLOMITTUNDERSØKELSER 1971, sammen- drag	3
<u>Nr.</u>	<u>Saksbehandler</u>
1035/4A Befaring av kalk/marmorfelter i Velfjord, Brønnøy kommune	Geolog Odd Øvereng 5
1035/4B Befaring av kalkstein og dolo- mitt i Hattfjelldal kommune	Geolog Odd Øvereng 11
1035/4C Befaring av dolomittforekoms- ter i Steigen kommune	Geolog Ivar Hultin 17
1035/4D Befaring av kalksteinsforekoms- ter i Herøy kommune	Geolog Ivar Hultin 21
1035/4E Befaring av Alteren - Blomsøy og Kvalneset kalksteinforekoms- ter, Alstadhaug kommune	Geolog Ivar Hultin 25
1035/4F Befaring av Messingslett- og Røssvoll marmorforekomster, Rana kommune	Geolog Ivar Hultin 29
1035/4G Befaring av Gåslia dolomitt- forekomst, Vefsn kommune	Geolog Ivar Hultin 33

INNLEDNING

Rapporten gir en samlet oversikt over de kalkstein- og dolomittundersøkelser som NGU har utført i Nordland fylke i 1971. Saksbearbeidere har vært geologene Ivar Hultin og Odd Øvereng. Resultatet av undersøkelsene er gitt i 7 delrapporter.

KALKSTEIN- OG DOLOMITTUNDERSØKELSER 1971, sammendrag.

Brønnøy kommune (delrapport 1035/4A).

Velfjord.

I indre Velfjord er det befart tre kalk- og marmorfelter, nemlig ved Djupaunet, Nøstvik og Akselberg. Disse utgjør bare små felter i de mektige kalk/marmordragene som finnes her. Marmoren på de befarte lokalitetene er imidlertid for uren, ofte også for løs og oppsprukket til at industrien kan nyttiggjøre seg den.

Hattfjelldal kommune (delrapport 1035/4B).

Sæteren.

Kalken i dette området opptrer i tett veksellagning med lag av glimmer-skifer. Denne veksellagningen gjør forekomsten uegnet for utnyttelse.

Grublandselv.

Her går et drag av blek grå til hvit dolomitt. Imidlertid er dolomitten for inhomogen til at den tilfredsstillter industriens strenge kvalitetskrav. Videre er den for oppsprukket til at den kan brytes som bygningsstein.

Steigen kommune (delrapport 1035/4C).

Alpøya og Skotsfjorden.

Dolomitten på disse stedene tilfredsstillter ikke kvalitetskravene til metallurgisk formål. Som naturstein er den heller ikke brukbar først og fremst på grunn av urenheter, dernest på grunn av bergartens spaltbarhet.

Herøy kommune (delrapport 1035/4D).

De befarte kalksteinsforekomster i Herøy kommune omfatter kalksteinsforekomstene på øyene Tenna og Herøy og holmene utenfor. Ingen av forekomstene tilfredsstillter kvalitetskravene til metallurgisk formål.

Alstadhaug kommune (delrapport 1035/4E).

Alteren - Blomsøya.

De befarte kalksteinsforekomstene omfatter kalksteinsforekomstene på disse to øyene og holmene utenfor. Kalksteinen på de befarte stedene ble funnet for uren til at videre undersøkelser ble anbefalt.

Kvalneset.

Kalksteinsfeltet strekker seg fra Kvalnesodden i sydvest til gårdsbruket Jystad i nordøst. Feltet består av middelskornet kalkstein i veksling med konkordante lag av gråhvit dolomitt. Heller ikke i dette området har kalksteinen en tilfredsstillende kvalitet.

Rana kommune (delrapport 1035/4F).

Messingslett og Røssvoll.

Begge marmorforekomstene hører med til den store kalkstein-, dolomitt- og kalkspattmarmorformasjonen i Dunderlandsdalen. Messingslettmar- moren er gråblå og grovkrystalinsk med parallellstrykende sjikt med mørk glimmer. Røssvollmarmoren er gråhvit og grovkrystallinsk med konkordante sjikt av glimmer. Idag brytes det på marmortyper, som Messingslett og Røssvoll, bl.a. i Fauske og Velfjord. Denne forma- sjonen er svært stor og relativt lite geologisk kjent slik at en videre undersøkelse av formasjonen er anbefalt.

Vefsn kommune (delrapport 1035/4AG).

Gåslia.

Feltet er et mindre åsdrag mellom jernbanestasjonene Elsfjord og Seljeli. Undersøkelsene er konsentrert om veiskjæringer i feltet. Her opptrer flere dolomittvarianter. Overgangen mellom disse er gradvis. Fargen varierer fra gråhvit til gråblå. Dolomitten er karakterisert som homo- gen og av god kvalitet. En videre undersøkelse av feltet er foreslått.

Trondheim, 9. november 1972

Henri Barkey

Henri Barkey
prosjektleder

Odd Øvereng

Odd Øvereng
geolog

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/4, delrapport A

BEFARING AV KALK/MARMORFELTER I VEL-
FJORD

Brønnøy kommune, Nordland fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/4, delrapport A
Arbeidets art : Befaring av kalk/marmorfelter i Velfjord
Sted : Velfjord, Brønnøy
Tid : Juni 1971
Saksbehandler : Geolog Odd Øvereng
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

RAPPORT FRA BEFARING AV KALK/MARMORFELTER I VEL-
FJORD, Brønnøy kommune, Nordland fylke.

Tidligere undersøkelser.

Det finnes i NGU's bergarkiv en rekke rapporter fra befaringer av kalk/marmorfeltene i indre Velfjord. Av disse kan nevnes:

Rapport K.L. Bøckmann 1954, NGU's bergarkiv 245 B.

Marmorfeltene i indre Velfjord har vært kjent i lange tider. På flere steder ved Heggefjorden har det vært brudd på marmoren. For tiden er bare et av bruddene i drift, nemlig i Troviken. Bruddet drives av Oslofirmaet Frantzfoss bruk.

Innledning.

Befaringen av kalk/marmorfeltene i indre Velfjord ble foretatt av geolog Odd Øvereng i første halvdel av juni. Under befaringen av Djupaunet kalk/marmorfelt var grunneieren Torbjørn Dypaunet med som kjentmann.

Utsnitt av kartbladet 1825 IV med de befarte lokalitetene avmerket følger vedlagt som bilag 1035/4A-01.

Kort geologisk oversikt.

Området er bygget opp av intermediære til basiske intrusiver, adskilt av omdannede sedimenter (bilag 1035/4A-02). De elongerte intrusivkroppene har lengderetningen parallelt hovedstrøket, henholdsvis NNV og N. De mellomliggende sedimenter er for en stor del marmor. Glimmerskifer og glimmergneis finnes også. Kontakten mellom intrusivene og sedimentene er alltid konform, dvs. sedimentene følger intrusivens grense. I marmoren opptrer hyppig slirer og bånd av amfibolitt og gneis. Dessuten er marmoren som oftest forurenset av organisk materiale. De flyktige organiske bestanddeler gjør at bergarten ofte lukter sterkt ved slag. Av det organiske materiale utgjør grafitt en vesentlig del. Gråfargen som er typisk for den grovkornete marmoren skyldes i første rekke finfordelt støv (kullstøv). I grenseområdene til intrusivmassivene er det organiske materialet drevet ut, og marmoren er her som oftest snøhvit. Av andre forurensninger som går igjen over store områder kan nevnes små mengder med

kismineraler, i første rekke svovelkis og magnetkis. Videre er kvarts og feltspat meget vanlig. Et trekk som går igjen flere steder i den grovkornete marmoren er den forholdsvis løse strukturen.

Beskrivelse av de enkelte kalk/marmorfelter.

Djupaunet kalkfelt (bilag 1035/4A-01).

Det anviste feltet ligger ved gården Djupaunet på veien over til Sausvatnet.

Feltet ligger i et stort kalk/marmordrag som strekker seg fra Vel-fjordens sydside og sydover til Sjøbergslia ved Tosfjordens vestsida, en strekning på ca. 25 km.

Det befarte området er sterkt overdekket slik at en systematisk prøvetaking ville ha krevd en omfattende røysking. De inntrykk man fikk ved å studere de få og spredte blotninger var at feltet var meget inhomogent. I området nærmest veien var marmoren lys og relativt grovkornet. Kornstørrelser på opptil 1 cm er ikke uvanlig. Marmoren er utpreget benket. Enkelte av lagene virket løse og ryende i overflaten. På flere av blotningene fant man antydning til bånding, dvs. mørke diffuse bånd hvor glimmer er en viktig bestanddel. Den lyse, grovkornete marmortypen kan følges mer eller mindre sammenhengende over en bredde på ca. 60 m. Videre innover fra veien får man en vekselagring av den lyse, hvite, grovkornete varianten, og en blålig grovkornet variant, med den lyse som den kvantitativt dominerende. Den blå varianten virker også sprø og ryende i overflaten. Like syd for det nedlagte gårdsbruket Djupaunet gjennomsettes marmorfeltet av et ca. 15 - 20 m mektig amfibolittdrag. Nord for dette draget kommer den forannevnte vekselagringen igjen. Denne typen har her en bredde på ca. 30 m før den går over i en mer finkornet hvit marmortype. Foruten det forannevnte amfibolittdraget opptrer mindre amfibolittlinser spredt over hele feltet. Bergartene i området virket mye oppsprukket i dagoverflaten.

Det ble tatt ut to prøver for kjemisk analyse. De kjemiske analysene er utført av Per-Reidar Graff, geologisk avdeling. Resultatet ble følgende:

	CaO	MgO	Fe ₂ O ₃	Uløst
Prøve ϕ 12 - 71	50,68%	0,00%	0,26%	6,98%
Prøve ϕ 40 - 71	38,34%	14,28%	0,03%	4,60%

Analyseresultatene viser at prøve ϕ 12 - 71 har et innhold av CaCO₃ på ca. 90% og prøve ϕ 40 - 71 et innhold av CaCO₃ på ca. 33% og (CaMg) CO₃ (dolomitt) på ca. 65%.

Prøve ϕ 12 - 71 er en uren kalkspattmarmor.

Prøve ϕ 40 - 71 er en uren kalkspatt/dolomittmarmor.

Naustvik kalk/marmorfelt (bilag 1035/4A-01).

Feltet som ligger like ved Velfjord kirke ble anvist av grunneieren, Jan Naustvik. Området ligger i det samme kalkmarmorlaget som forekomsten ved Djupaunet. De foretatte undersøkelsene viser at feltet er meget inhomogent. Den kvantitative dominerende marmor-typen er en middels til grovkornet hvit variant. Vanligvis er den sterkt forurenset av organisk materiale, som ved slag lukter meget ille. Av andre forurensninger som er tilstede i større eller mindre mengder er kvarts og lys glimmer. I hovedtypen ligger smale, ca. $\frac{1}{2}$ - 1 m mektige benker av en hvit, temmelig ren marmor. I de øverste partiene opptrer hyppig intrusive lag av granitt og grønnstein. I enkelte nivåer virker den hvite grovkornete typen både løs og ryende i dagoverflaten.

En samleprøve fra dette området er analysert av Per Reidar Graff, geologisk avdeling, med følgende resultat:

	CaO	MgO	Fe ₂ O ₃	Uløst
Prøve ϕ 76 - 71	52,36%	1,75%	0,07%	1,50%

Dette skulle svare til en kalkspattmarmor med ca. 93% CaCO₃.

Tre analyser hentet fra K.L. Bøckmanns rapport NGU's bergarkiv 245 B fra denne forekomsten viser: 84,50 - 95,60% CaCO₃, 0,76 - 1,20% MgCO₃, 1,06 - 0,46% R₂O₃ (R = Fe, Al) og 13,16 - 1,95% uløst.

De kjemiske analysene bekrefter overflateobservasjonene om at marmoren er inhomogen.

Akselberg kalk/marmorfelt (bilag 1035/4A-01).

Feltet ligger på vestsiden av Sørfjorden i vika rett øst for gården Akselberg, gnr. 131/1 (ved naustene til H. Akselberg). Forekomsten ble anvist av grunneieren H. Akselberg. Feltet ligger i en større kalk/marmorformasjon (se bilag 1035/4A-02). I store deler av feltet er marmoren skifrig og sterkt oppsprukket.

Marmoren er grovkornet med en grå farge. Overalt er den sterkt forurenset av organisk materiale. Ved slag lukter den meget sterkt. Den grå fargetonen skyldes for en stor del finfordelt støv. Stedvis ses en diffus bånding.

Overalt ses oppstikkende, smale amfibolitttrygger. I tillegg gjennomsettes feltet av et stort antall opptil ca. $\frac{1}{2}$ m mektige kalkspattganger.

En samleprøve (bestående av prøver tatt for hver m langs en profil-linje på 20 m) fra dette feltet er analysert kjemisk av Per-Reidar Graff, geologisk avdeling.

	CaO	MgO	Fe ₂ O ₃	Uløst
Prøve Ø 87 - 71	48,62%	1,21%	0,08%	9,18%

Dette skulle svare til en kalkspatmarmor med ca. 87% CaO₃.

Konklusjon.

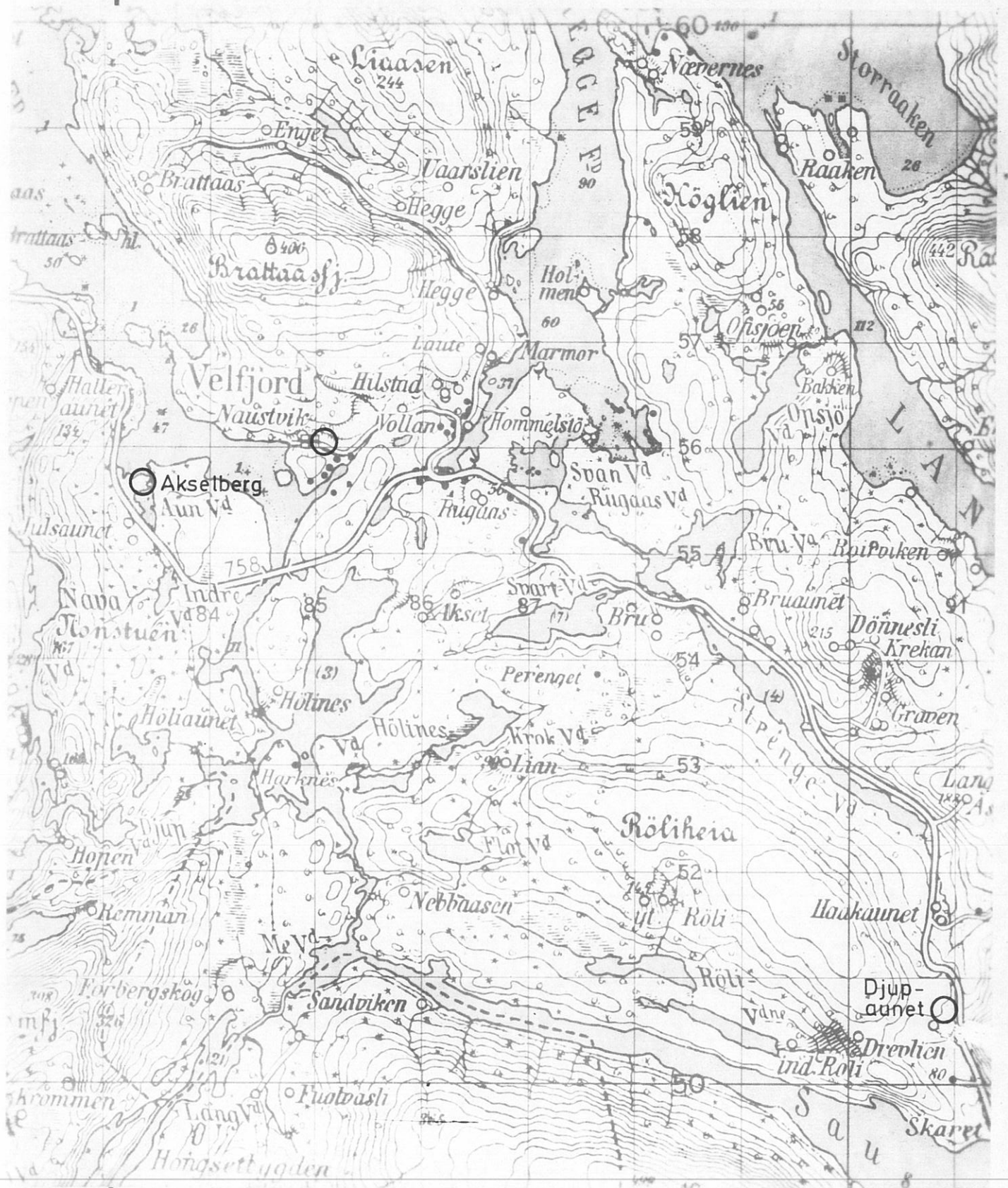
De tre befarte kalk/marmorfeltene i indre Velfjord, Djupaunet, Nøstvik og Akselberg utgjør bare små felter i de mektige kalk/marmordragene som finnes her. Marmoren på de befarte lokalitetene er imidlertid for uren, ofte også for løs og oppsprukket til at industrien kan nyttiggjøre seg den. Det relativt høye innhold av svovel begrenser også marmorens anvendelsesmuligheter.

Trondheim, 27. april 1972

Henri Barkey

Henri Barkey
prosjektleder

Odd Øvereng
Odd Øvereng
geolog

○ KALK / MARMORFELT

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971
 KALK / MARMORUNDERSØKELSER
 VELFJORD, BRØNNØY
 NORDLAND

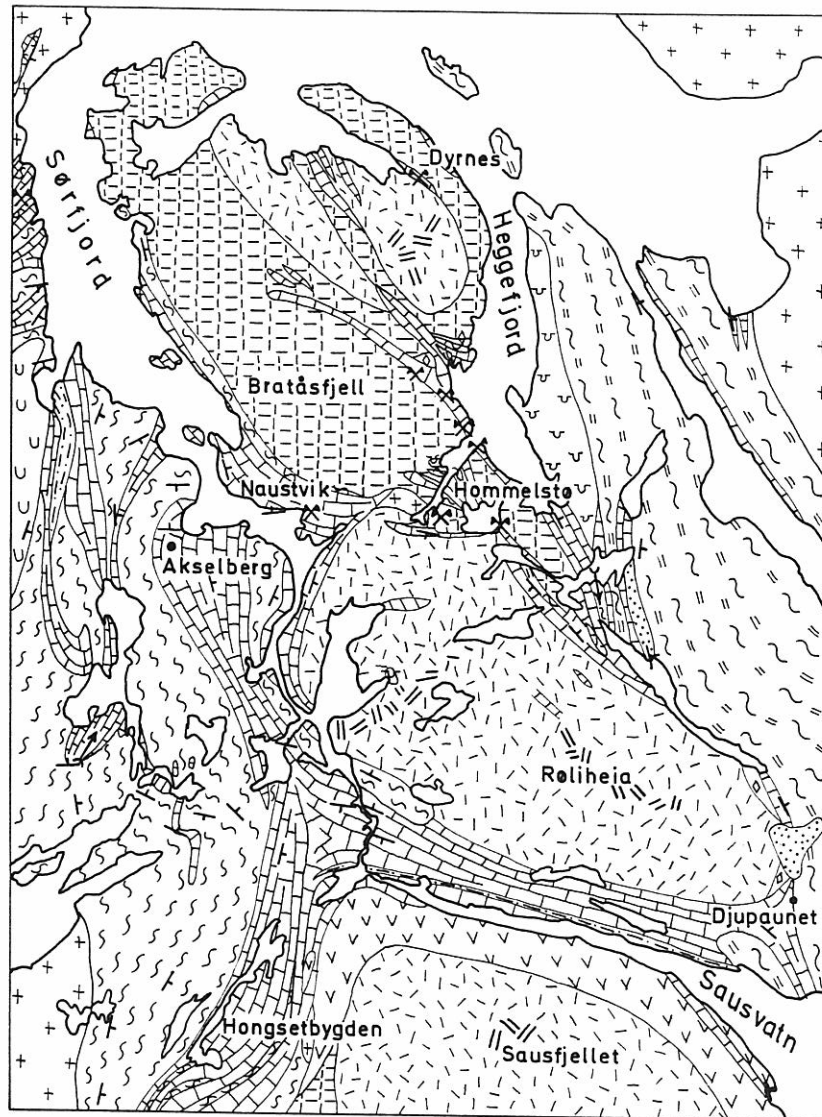
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

MÅLESTOKK
 1: 50000

MÅLT	
TEGN.	
TRAC.	
KFR.	0.0.

TEGNING NR.
 1035/4A-01

KARTBLAD (AMS)
 1825 IV

TEGNFORKLARING

Overdekket

Kaledonske eruptivbergarter, vanligvis ufoljerte

Granitt/Granodioritt

Porfyrisk granitt/granodioritt

Monzodioritt med overgang til dioritt

Hypersten - monzodioritt

Dioritt med overgang til monzodioritt

Hornblendegabbro med overgang til monzodioritt

Uralittgabbro, delvis diorittisk

Hornblenditt

Metamorfe kambro-siluriske metasedimenter og eruptiver

Kalkspat og dolomittmarmor

Glimmerskifer med tallrike kalksilikatbånd

Glimmerskifer

Kvartsrik gneis/kvartsitt

Strøk og fall

Foldeakser

Kalk og dolomittmarmorbrudd

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971
 UTSNITT AV GEOLOGISK KART;
 VELFJORD
 AV S.KOLLUNG OG R.MYRLAND

MÅLESTOKK:

1: 100 000

MÅLT

TEGN

TRAC A.L.H.

KFR O.Ø.

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

TEGNING NR.

1035/4A-02

KARTBLAD (AMS)

1825 IV

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/4, delrapport B

BEFARING AV KALKSTEIN OG DOLOMITT

Hattfjelldal kommune, Nordland fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/4, delrapport B
Arbeidets art : Kalk - dolomittbefaringer
Sted : Sæteren, Hattfjelldal og Grublandselv, Susendalen
Tid : Juni 1971
Saksbehandler : Geolog Odd Øvereng
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

RAPPORT FRA BEFARING AV TO KALKSTEIN/DOLOMITTFOREKOMSTER i Hattfjelldal kommune, Nordland fylke.

Tidligere undersøkelser.

Det finnes ingen rapporter i NGU's bergarkiv hvor de to befarte forekomster er behandlet. Den ene av forekomstene, nemlig forekomsten ved Grublandselv, er nevnt i Navnliste til kart over Industrielle mineraler og bergarter av Arthur O. Paulsen (1959). Av geologisk litteratur om området kan nevnes:

Rekstad, J, 1924: "HATFJELLDALLEN. Beskrivelse til det geologiske generalkart." NGU-publikasjon 124.

Innledning.

Befaringen i Hattfjelldal og Susendal ble foretatt av geolog Odd Øvereng i tiden juni 1971. Utsnitt av kartbladene 192b II og 1925 I med de befarte lokalitetene følger vedlagt.

Utsnitt av geologiske generalkart, HATFJELLDAL, NGU nr. 124 av J. Rekstad følger vedlagt. Følgende to kalkstein-dolomittforekomster ble befart:

Sæteren, lok. 1 på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/4B-01). Forekomsten ligger ved riksveg 43 ved gården Sæteren, ca. 5 km nordøst for Hattfjelldal sentrum. Forekomsten som ligger 100 - 300 m fra riksveien, ble anvist av grunneieren, Nils Sæteren.

I 30-åra var det folk fra Møre og så på forekomsten. På grunn av transportforholdene dengang ble det ikke drift.

Grublandselv, lok. 1 på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/4B-02). Forekomsten ligger ved Grublandselv der denne renner ut i Susna, ca. 25 km syd for Hattfjelldal sentrum. Området er i privat eie.

Resultat.

Sæteren.

Området er dekket av en tett vegetasjon, idet skog veksler med partier dekket av lyng og mose. Den sterke overdekningen gjorde en nøyaktig undersøkelse av fjellgrunnen meget vanskelig. Sonenes mektighet og utstrekning lot seg derfor ikke vurdere. Kalksteinen stikker i dagen, bare hist og her som lave avrundete koller av størrelsesorden noen få m².

Ifølge J. Rekstad (se bilag 1035/4B-03) tilhører feltet et større kalkstein/marmordrag som strekker seg fra Grublandshaugen i syd (Susendalen) til området ved Sæteren i nord hvor det kiler ut.

Sidebergartene i området utgjøres av kvartsitt og glimmerskifer. Glimmerskiferen stryker ca. N 50°Ø med slakt fall mot nordvest.

Det ble gått opp et tverrprofil i en lengde av ca. 100 m (se bilag 1035/4B-02), og prøver ble tatt hvor det faste fjell var tilgjengelig. Fra profilet er det tatt ut to representative prøver for kjemisk analyse.

I håndstykke er den krystallinske kalksteinen som oftest blågrå av farge. Ubetydelige partier med en nærmest hvit kalkstein er også påvist. Hvor kalksteinen ble funnet blottlagt viste den antydning til bånding. Videre var den utpreget skifrig (kalkskifer) i store partier. De analyserte prøvene ble også undersøkt i mikroskopet. Kornstørrelsen ligger i intervallet 2 - 3 mm. Glimmer og kvarts var tilstede i samtlige prøver i små eller ubetydelige mengder. Små mengder av finfordelt kullstoff ble også påvist.

De kjemiske analysene, utført av lab.ing. P.R. Graff, geologisk avdeling, gav følgende resultat:

	CaO	MgO	Fe ₂ O ₃	Uløst
Prøve Ø 116-71	52,36	2,15	0,04 ³	0,54
Prøve Ø 117-71	53,48	1,48	0,02	0,43

Til sammenligning oppføres den teoretiske sammensetning av de aktuelle mineraler.

	CaO	MgO	CO ₂
CaMg (CO ₃) ₂ Dolomitt	30,4%	21,7%	47,9%
MgCO ₃		47,6%	52,4%
CaCO ₃	56,0%		44,0%

Ut fra de kjemiske analysene kommer en til følgende mineralogiske sammensetning:

Prøve Ø 116-71	CaCO ₃	93%
Prøve Ø 117-71	CaCO ₃	95%

Grublandselv.

Området er sterkt overdekket, og forekomsten lot seg derfor stort sett bare vurdere i Grublandselven. Forekomsten ligger i sydenden av det store kalkstein/marmor draget som er angitt på det geologiske generalkart, HATFJELLDAL, NGU nr. 124 (se bilag 1035/4B-03).

Sidebergartene i området er kvartsitt og glimmerskifer. Glimmerskiferen stryker ca. N30Ø med slakt fall mot vest. Overflateobservasjonene skulle antyde en betydelig mektighet på kalkdraget, men lot seg ikke bestemme nøyaktig på grunn av overdekket. Draget ble fulgt mer eller mindre sammenhengende ca. $\frac{1}{2}$ km mot syd. Dolomitten opptrer i veksling med kalkskifer. Dolomitten syntes gjennomgående mye oppknust. På denne forekomsten var det umulig å foreta en systematisk prøvetaking.

De to prøvene som er analysert kjemisk skulle være representativ for et begrenset område ved utløpet av Grublandselven.

I håndstykke er dolomitten grovkornet og helt hvit. På noen få mindre blotninger ca. 100 - 150 m syd for munningen av Grublandselva, har dolomitten en matt grå farge.

I mikroskopet ble det påvist små mengder kvarts. De kjemiske analysene, utført av lab.ing. P.R. Graff, geologisk avdeling, gav følgende resultat:

	CaO	MgO	Fe ₂ O ₃	Uløst
Prøve Ø 118-71	28,80	22,03	0,10	0,92
Prøve Ø 120-71	25,43	23,11	0,12	4,96

Ut fra de kjemiske analysene kommer en til følgende mineralogiske sammensetning:

Prøve Ø 118-71	CaMg(CO ₃) ₂	95%	MgCO ₃	3%
Prøve Ø 120-71	CaMg(CO ₃) ₂	83%	MgCO ₃	10,8%

Konklusjon.Sæteren.

Som analyseresultatene viser, svarer dette til en kalk med en mineralogisk sammensetning på 93 - 95% kalkspat (CaCO₃) resten domineres av glimmer og kvarts.

Denne kalksteinen tilfredsstiller ikke de krav til renhet som industrien stiller. Beliggenheten gjør også at en videre undersøkelse av feltet på det nåværende tidspunkt er uten interesse.

Grublandselv.

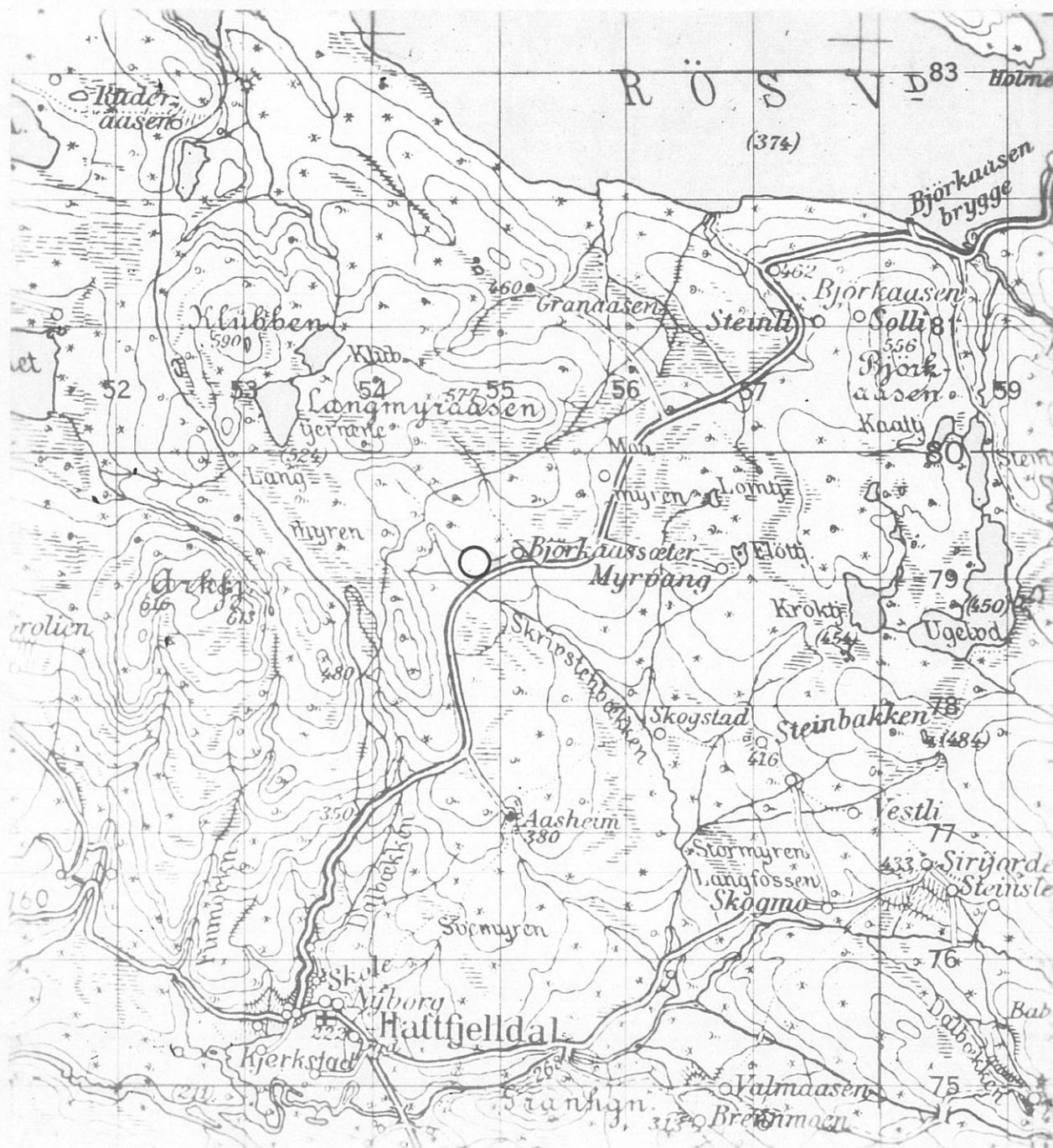
Som det fremgår av analyseresultatene svarer dette til en dolomitt med en mineralogisk sammensetning på 83 - 95%, $\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$, resten utgjøres av kvarts og glimmer. Denne store variasjon i renhet bekrefter det makroskopiske inntrykk man får av dolomitten i dette feltet. Dolomitten er videre for tektonisert til at den kan brytes som bygningsstein.

Noen videre undersøkelse her anses overflødig.

Trondheim, 18. april 1972

Henri Barkey
prosjektleder

Odd Øvereng
geolog

○ KALK/DOLOMITTFOREKOMST

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971
 KALK/DOLOMITTUNDERSØKELSER
 SÆTEREN, HATTFJELLDAL
 NORDLAND

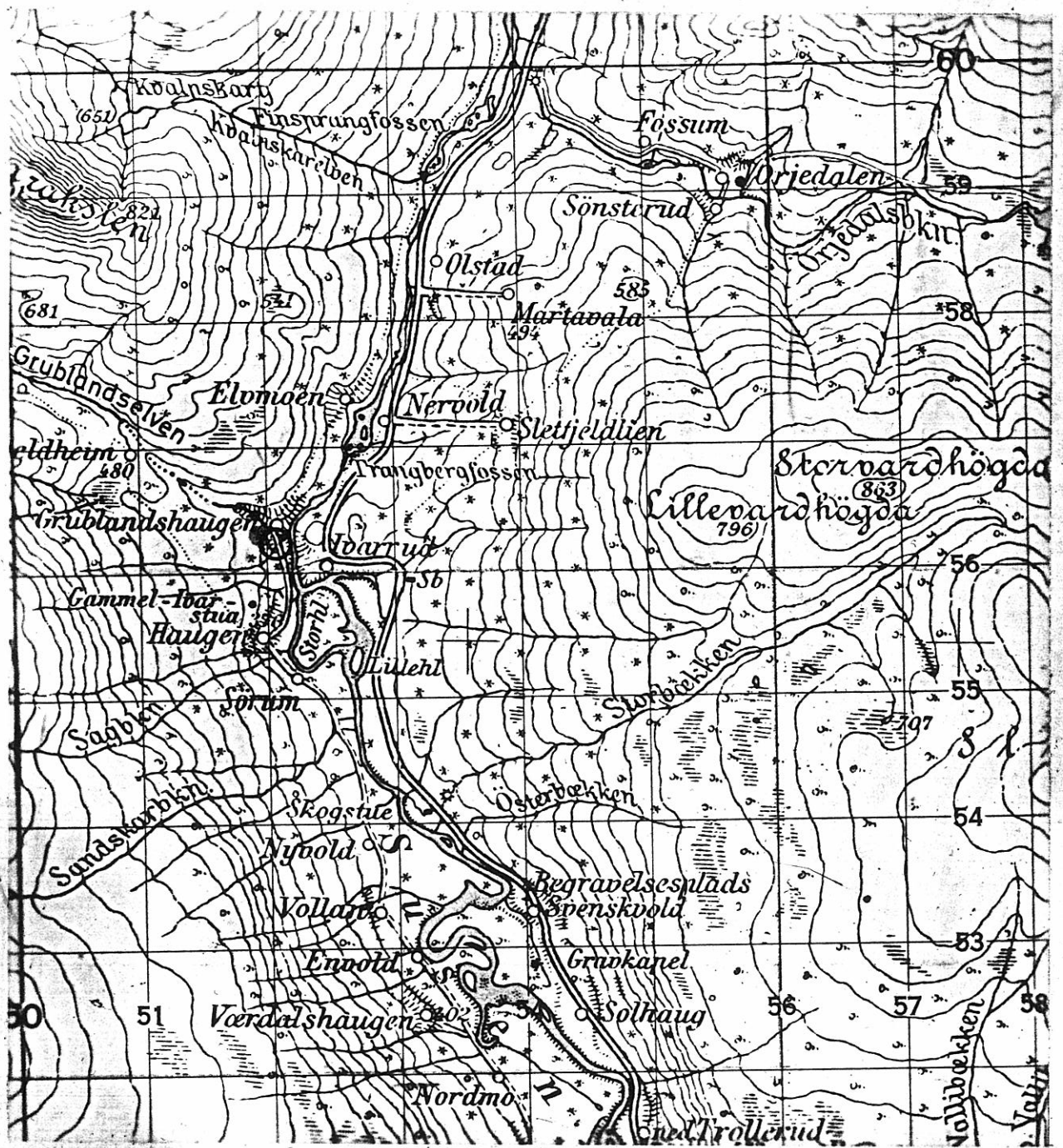
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

MÅLESTOKK
 1: 50000

MÅLT	
TEGN	
TRAC	
KFR	0.0

TEGNING NR.
 1035/4B-01

KARTBLAD (AMS)
 1926 II

○ KALK / DOLOMITTFOREKOMST

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971
 KALK / DOLOMITTUNDERSØKELSER
 GRUBLANDSELV, HATTFJELLDAL
 NORDLAND

MÅLESTOKK

1:50000

MÅLT

TEGN.

TRAC.

KFR. 0.0.

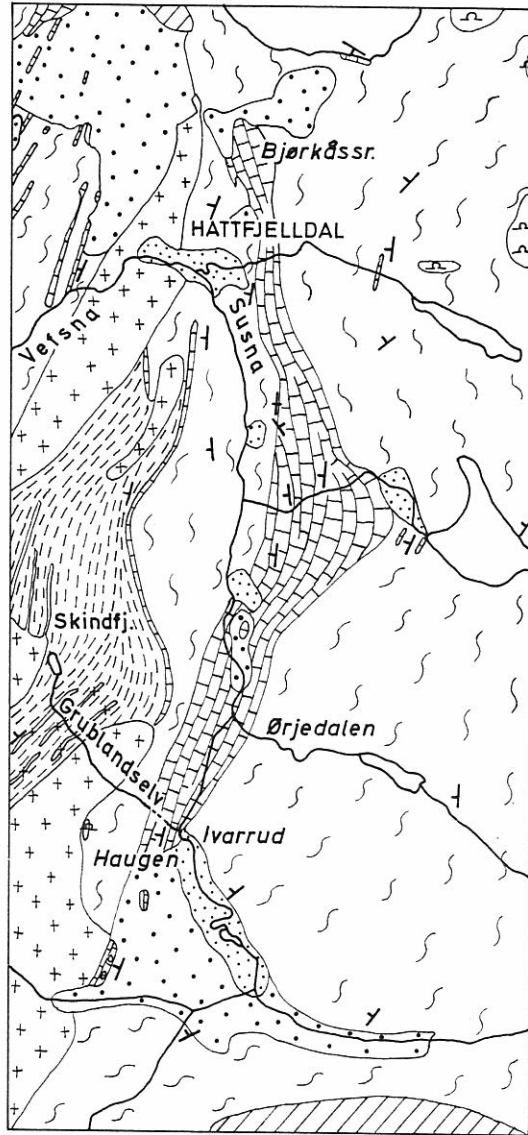
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

TEGNING NR.

1035/4B-02

KARTBLAD (AMS)

1925 I

Tegnforklaring

- Morene
- Elvegrus
- Gneis
- Kalksten og marmor
- Glimmerskiferavdelingen
- Granitt
- Skifrig granitt
- Olivinsten, serpentin og kalksten

UTSNITT AV GEOLOGISK KART
HATFJELLDAL, NGU nr. 124, AV J.REKSTAD

MÅLESTOKK: 1: 250 000	MÅLT	
	TEGN.	
	TRAC.	
	KFR.	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR. Bilag 1035/4-03	KARTBLAD (AMS) Generalkart
--------------------------------	-------------------------------

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/4, delrapport C
BEFARING AV STEIGEN DOLOMITT-
FOREKOMSTER

Steigen kommune, Nordland fylke.

Juli 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/4. Delrapport 1035/4C
Arbeidets art : Befaring av dolomittforekomster
Sted : Steigen, Nordland
Tidsrom : Juli 1971
Saksbehandler : Geolog Ivar Hultin
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

DOLOMITTFOREKOMSTER på Alpøya og i Skotsfjorden, Steigen
kommune i Nordland.

Kartblad: Steigen 2030 I

Innledning.

I Steigen kommune har kommuneteknikeren anmeldt to dolomittforekomster; Alpøya og Skotsfjorden. Begge forekomstene ble befart av geolog Ivar Hultin den 2.7. 1971.

Geologi.

Alpøya dolomittforekomst ligger mellom bilveien og fjorden på Alpøya halvøy (bilag 1035/4C-01). Dolomittbenken stryker stort sett øst-vest med middels steilt fall på ca. 30° - 40° mot nord. Mektigheten anslås til 35 - 45 m.

Bergarten er gråhvit til gråblå, båndet og middelskornet. Bergarten inneholder fottykke parallellstrykende lag bestående av kvarts, tremolitt og sulfid. Videre opptrer mm-tynne mørke glimmerskikt ofte med kisimpregnasjoner.

Skotsfjorden dolomittforekomst opptrer mellom Kleiven og Mølnpollen på nordsiden av Lilandsfjorden (bilag 1035/4C-02).

Dolomittbenken stryker øst-vest. Ved Kleiven er fallet vertikalt og mektigheten omlag 5 m. I Mølnpollen er fallet middels steilt, ca. 40° - 45° mot nord, med mektighet på opptil 40 m.

Bergarten er gråhvit, middels kornet og uren, stedvis noe ryende. Urenhetene består i inneslutninger av aktinolitt - tremolitt og glimmerskikt.

Dolomitten spalter ofte relativt lett etter glimmerskiktene, noe som bidrar til at bergarten får "skifrig" karakter. En egenskap lokalbefolkningen har benyttet seg av idet de har tatt ut dolomitt til heller o.l.

Forøvrig ble også et par "blokkbrudd" funnet i Mølnpollen.

Konklusjon.

Dolomitt, som skal benyttes til metallurgiske formål, bør være fin til middelskornet og lys. Kvalitetskravene er imidlertid strenge, bl.a. bør S-innholdet ikke overstige 0,1%, NaO+K₂O-innholdet bør være under 0,5%.

Det er på det rene at de ovenfornevnte dolomittforekomster ikke tilfredsstiller disse kvalitetskravene.

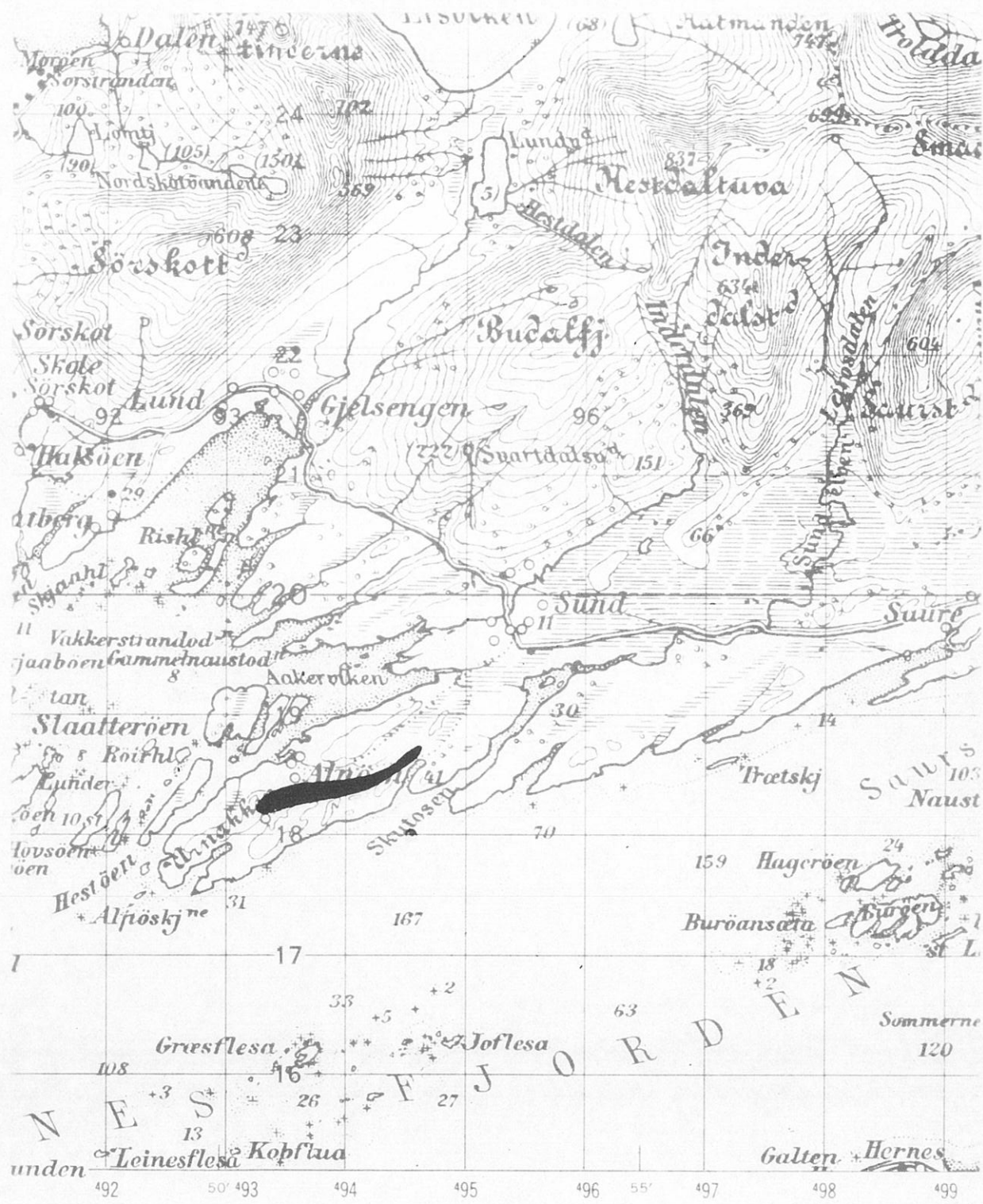
Som naturstein er den heller ikke brukbar først og fremst på grunn av urenheter, dernest på grunn av bergartenes spaltbarhet.

Videre undersøkelser av feltene kan derfor ikke anbefales.

Trondheim, 10. november 1972

Henri Barkey
prosjektleder

Ivar Hultin
geolog

 DOLOMITTFOREKOMST

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971 DOLOMITTUNDERSØKELSER ALPØY NORDLAND	MÅLESTOKK 1:50 000	MÅLT I.H.	1971
		TEGN. I.H.	1971
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR. 1035/4C-01	TRAC. T.J.S.	JAN. - 73
		KFR. I.H.	
		KARTBLAD (AMS)	2030 I

— DOLOMITTFOREKOMSTER

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971
 DOLOMITTUNDERSÖKELSER
 SKOTSFJORDEN
 NORDLAND

MÅLESTOKK
 1:50000

MÅLT I.H.	1971
TEGN I.H.	1971
TRAC T.J.S.	JAN. - 73
KFR I.H.	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSÖKELSE
 TRONDHEIM

TEGNING NR
 1035/4C-02

KÄRTBLAD (AMS)
 2030 I

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/4, delrapport D

BEFARING AV HERØY KALKSTEINSFORE-
KOMSTER

Herøy kommune, Nordland fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/4. Delrapport 1035/4D
Arbeidets art : Befaring av kalksteinforeskomster
Sted : Herøy, Nordland
Tidsrom : Juni 1971
Saksbehandler : Geolog Ivar Hultin
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

KALKSTEINSFOREKOMSTER i Herøy kommune, Nordland fylke.

Kartblad Sandnessjøen 1827 III, Tjøtta 1826 IV.

Innledning.

Herøy kalksteinsforekomster omfatter kalksteinsforekomstene på øyene Tenna og Herøy og holmene utenfor disse i Herøy kommune. De befarte kalksteinsdragene er merket av på kartskisse (bilag 1035/4D-01).

Etter anmodning fra statsgeolog A. Nissen, som forestår den geologiske berggrunnskartleggingen i kommunen, foretok laborant T. Mikalsen og geolog I. Hultin, sammen med A. Nissen, en befaring av nevnte forekomster den 9.6. 1971. Hensikten med befaringen var å finne mulige drivverdige kalksteinsfelter, som råstoffkilde bl.a. til smelteverksindustrien.

Litteratur:

J. Rekstad 1971, Vega, beskrivelse til det geologiske generalkart. NGU publ. nr. 80.

Geologi.

J. Rekstad (1917) har kartlagt området tidligere, og ifølge denne er kalkstenen krystallinsk med varierende renhet. Urenhetene består hovedsaklig av glimmer og svovelkis, underordnet kvarts og magnetkis.

Glimmeret opptrer i mm-tynne, parallelstrykende (konkordante) sjikt. Avstanden mellom sjiktene er vanligvis 2 - 5 m.

Svovelkis opptrer i velutviklede enhet-aggregat, mer eller mindre fint fordelt i kalkstenen. Kalkstenen har hovedstrøk NØ - SV. Den er middels kornet og gråblå.

Smale, linseformete og konkordante amfibolittinneslutninger forekommer, spesielt på Tenna. I nærheten av granittene gjennomsettes kalkstenen ofte av smale granittiske ganger, og kalkstenens struktur blir mer grov krystallinsk (marmor), som f.eks. ved fergeleiet på Herøy, bilag 1035/4D-01.

Konklusjon.

Kalksten - til metallurgiske formål, bør være fin til middels kornet.

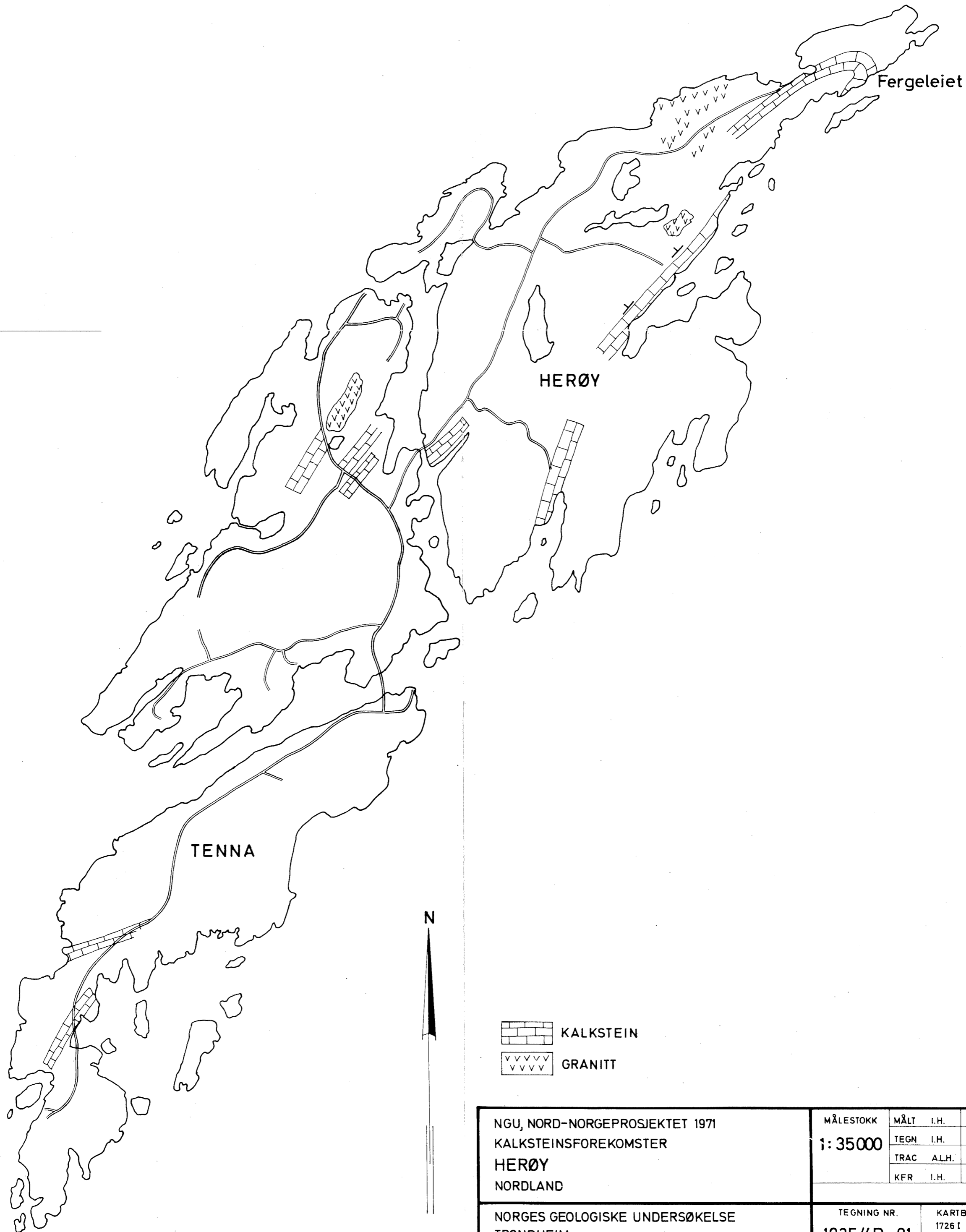
Kvalitetskravene er strenge, således bør S-innholdet ikke overstige 0,1%, $\text{Na}_2\text{O} + \text{K}_2\text{O}$ -innholdet bør være under 0,4%.

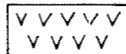
Det er på det rene at Herføys kalkstener ikke tilfredsstillende ovennevnte kvalitetskrav. Eventuelle videreundersøkelser kan derfor ikke anbefales.

Trondheim, 10. november 1972

Henri Barkey
prosjektleder

Ivar Hultin
geolog

- KALKSTEIN
- GRANITT

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971 KALKSTEINSFØREKOMSTER HERØY NORDLAND	MÅLESTOKK	MÅLT I.H.	JUNI - 71
	1: 35000	TEGN I.H.	-71
		TRAC AL.H.	NOV - 72
		KFR I.H.	
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR.	KARTBLAD (AMS)	
	1035/4D-01	1726 I	1827 III
		1826 IV	

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/4, delrapport E

BEFARING AV ALTEREN - BLOMSØYA OG
KVALNESET KALKSTEINSFOREKOMSTER

Alstadhaug kommune, Nordland fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/4. Delrapport 1035/4E
Arbeidets art : Befaring av kalksteinsforekomster
Sted : Alteren - Blomsøya og Kvalneset, Alstadhaug,
Nordland
Tidsrom : Juni 1971
Saksbehandler : Geolog Ivar Hultin
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

KALKSTEIN PÅ ALTEREN - BLOMSØYA OG KVALNESET, Alstadhaug kommune, Nordland.

Kartblad, Tjøtta 1826 IV og Mosjøen 1826 I.

Innledning.

Etter anmodning fra statsgeolog A. Nissen, som forestår den geologiske berggrunnskartleggingen i kommunen, foretok laborant T. Mikalsen og geolog I. Hultin, sammen med A. Nissen, en befarings av Alteren - Blomsøya og Kvalneset kalksteinsforekomster, (bilag 1035/4E-01, 02).

Befaringen ble foretatt i tiden 10. - 11.6.71.

Hensikten med befaringsen var å finne mulige drivverdige kalksteinsfelter, bl.a. råstoffkilder til smelteverksindustrien.

Litteratur:

J. Rekstad, 1917, Vega-beskrivelse til det geologiske generalkart, NGU publ. nr. 80.

Resultat.

Alteren - Blomsøya.

Alteren og Blomsøya kalksteinsforekomster omfatter kalksteinsforekomstene på disse to øyene og holmene utenfor disse, bilag 1035/4E-01.

J. Rekstad (1917) har kartlagt området tidligere, og ifølge denne er kalksteinene her krystallinske med varierende renhet.

Urenhetene består i det vesentligste av glimmer (biotitt) og syovelkis, underordnet magnetkis. Biotitt opptrer i mm-tynne, parallellstrykende (konkordante) sjikt. Avstanden mellom disse er stort sett 1 til 2,5 cm. Stedvis opptrer også dm- til fottykke konkordante kvarts-granittganger. Kalksteinen er gjennomgående fin til middelskornet og gråblå.

Kvalneset.

Kalksteinsfeltet strekker seg fra Kvalnesodden (Storskjæret) i sydvest til gårdsbruket Jystad i nordøst, bilag 1035/4E-02.

Hovedstrøket er 40^g - 60^g, med middels steilt fall mot sydøst.

Berggrunnen består av middels kornet, krystallinsk kalkstein med vekslende, konkordante lag av gråhvit dolomitt. Enkelte steder opptrer "fleskemarmor" - en rød og hvit grovkrystallinsk dolomitt - kalkspatmarmor. Dolomitten og kalksteinen er forurenset av konkordante mm-tynne glimmersjikt, på tilsvarende måte som beskrevet i foregående kapittel.

Konklusjon.

Kalkstein og dolomitt, som skal benyttes til metallurgiske formål, bør være fin til middels kornet.

Kvalitetskravene er strenge, bl.a. bør S-innholdet ikke overstige 0,1%, $\text{Na}_2\text{O}+\text{K}_2\text{O}$ -innholdet bør være under 0,5%.

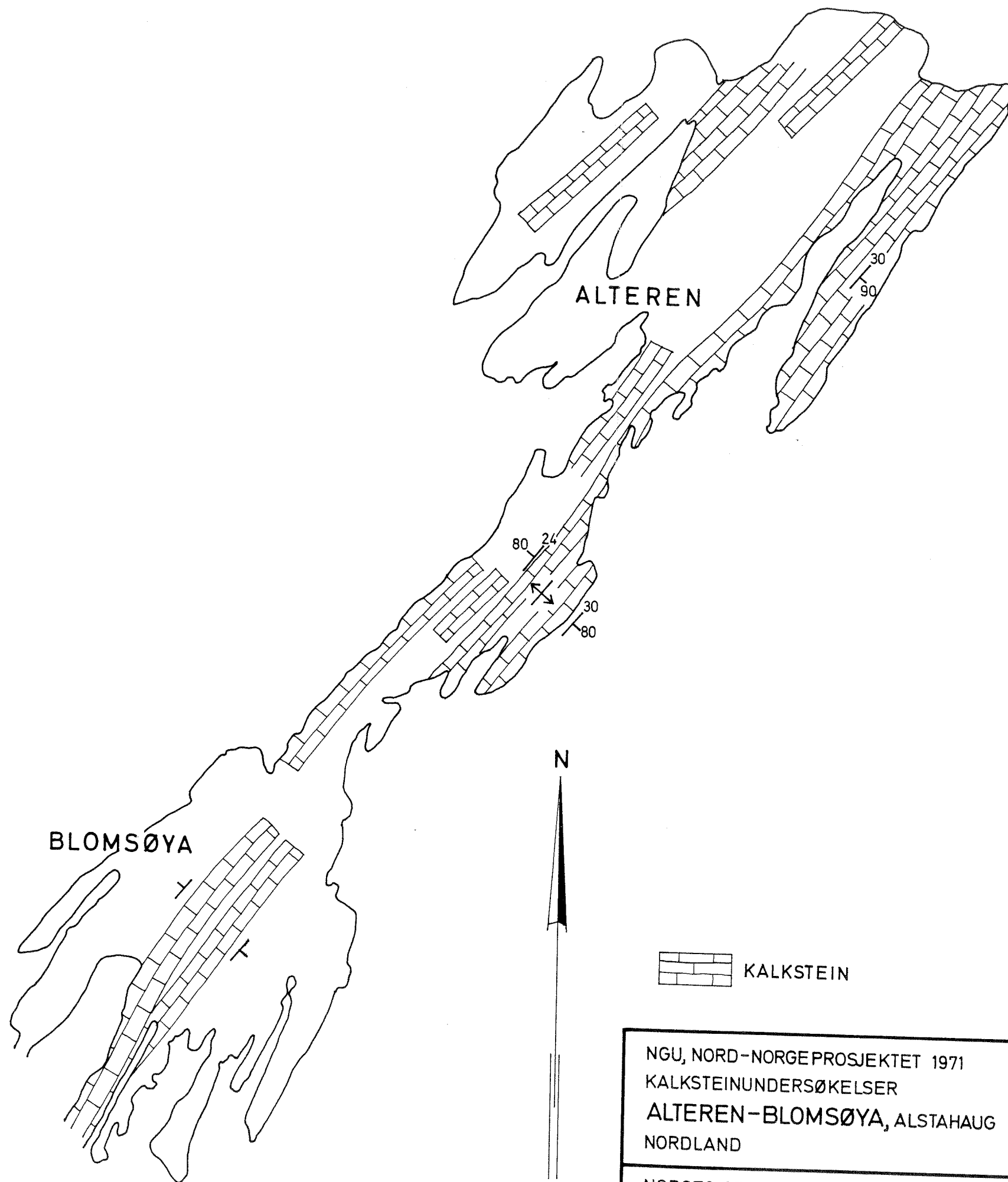
Det er på det rene at ovennevnte kalksteiner ikke tilfredsstillter disse kvalitetskravene. Eventuelle videre undersøkelser kan derfor ikke anbefales.

Trondheim, 13. november 1972

Henri Barkey
prosjektleder

Ivar Hultin
geolog

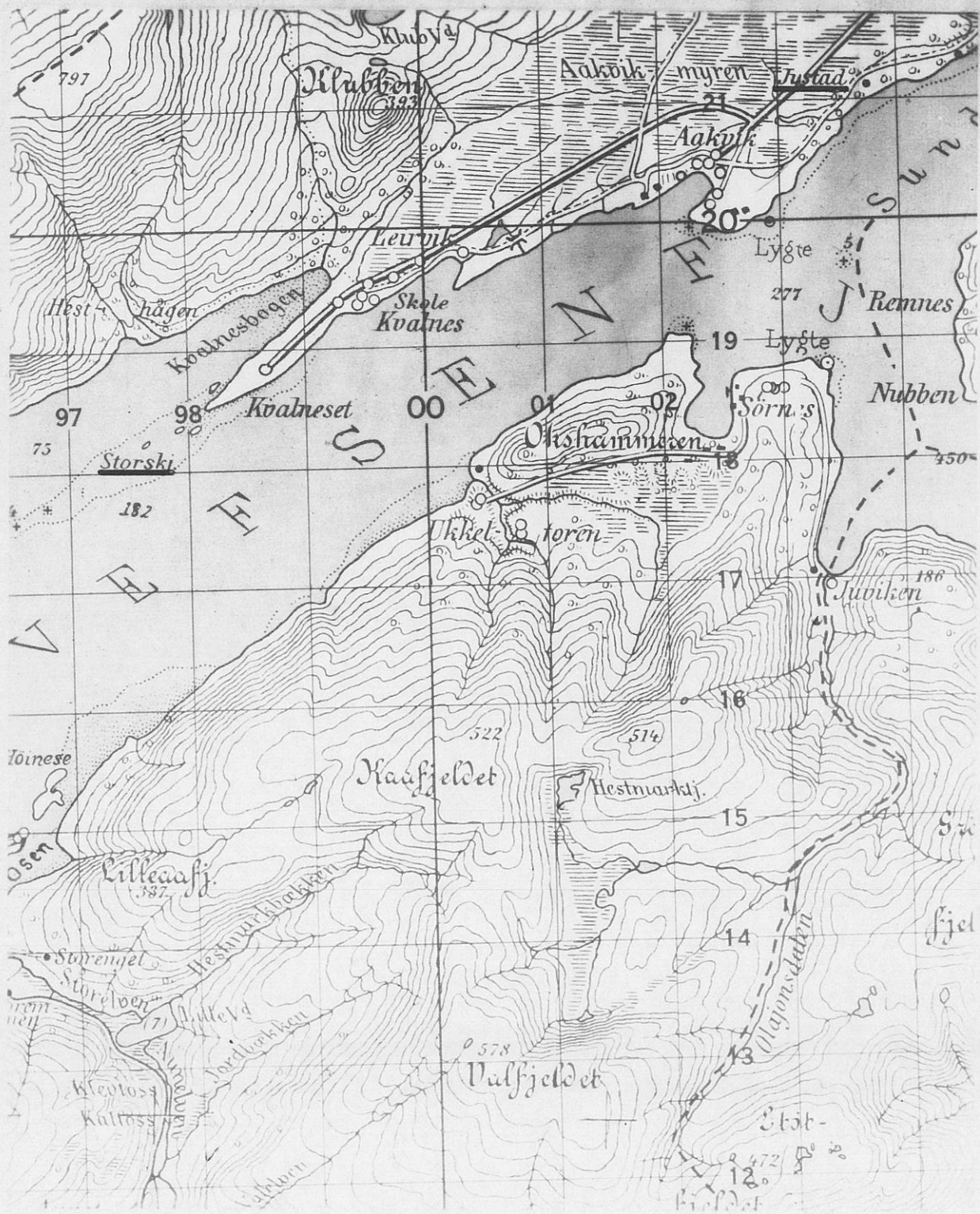
 KALKSTEIN

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971
 KALKSTEINUNDERSØKELSER
 ALTEREN-BLOMSØYA, ALSTAHAUG
 NORDLAND

MÅLESTOKK 1: 29 000	MÅLT	I.H.	JUNI -71
	TEGN	I.H.	-71
	TRAC	A.L.H.	NOV. -72
	KFR	I.H.	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

TEGNING NR. 1035/4E-01	KARTBLAD (AMS) 1826 IV
---------------------------	---------------------------

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971
 KALKSTEINUNDERSØKELSER
KVALNESET
 NORDLAND

MÅLESTOKK
1:50 000

MÅLT I.H.	1971
TEGN. I.H.	1971
TRAC T.J.S.	JAN. -73
KFR I.H.	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

TEGNING NR
1035/4E-02

KARTBLAD (AMS)
1826 I

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/4, delrapport F

BEFARING AV MESSINGSLETT- OG RØSSVOLL
MARMORFOREKOMSTER

Rana kommune, Nordland fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/4. Delrapport 1035/4F
Arbeidets art : Befaring av kalksteinsforekomster
Sted : Messingslett, Røssvoll, Rana, Nordland
Tidsrom : Juni 1971
Saksbehandler : Geolog Ivar Hultin
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

MARMORFOREKOMSTENE MESSINGSLETT OG RØSSVOLL, Rana kommune, Nordland

Kartblad Nevernes 2027 IV og Dunderlandsdal 2027 I.

Innledning.

I Dunderlandsdalen ved Messingslett og Røssvoll har Reinert Aronsen, Skogbrynet, Åga, anmeldt to kalkspat-dolomittforekomster. Forekomstene ble besiktiget av laborant T. Mikalsen og geolog I. Hultin den 13.6.71.

Litteratur:

J. Oxaal, 1919, Dunderlandsdalen, NGU publ. nr. 86.

Resultat.

Messingslett kalkspatmarmor og Røssvoll dolomittmarmor hører begge med til den store kalkstein-, dolomitt- og kalkspatmarmorformasjonen i Dunderlandsdalen. Formasjonen er blant de største i landet, og den dekker et areal på 170 - 175 km², J. Oxaal (1919). Fra flere steder i formasjonen har en tidligere brutt ut både kalkstein til smelteverksindustrien og marmor til bygnings- og natursteinsindustrien. Blant disse hører Messingslett.

Messingslett (bilag 1034/4F-01).

Messingslettmarmoren er gråblå og grovkrystallinsk med parallellstrykende (konkordante) sjikt med mørk glimmer. Retningen på marmorbenken er omlag 230^g/40°. Mektigheten anslås til 20 - 30 m.

Røssvoll (bilag 1035/4F-02).

Røssvollmarmoren er gråhvit og grovkrystallinsk med konkordante sjikt av glimmer. Benken er flattliggende, retningen er omlag 100^g/5°. På grunn av overdekket er mektigheten vanskelig å bestemme med sikkerhet, den anslås til 12 - 15 m.

Konklusjon.

Idag brytes det på marmortyper som Messingslett og Røssvoll, bl.a. i Fauske og Velfjord. Disse produksjonsstedene dekker idag det innenlandske markedet.

Angående det utenlandske markedet må en være klar over at Italia, Hellas og Tyrkia har storproduksjon av liknende marmortyper, og at disse landene har såvidt lave lønns- og produksjonsutgifter at bl.a. Norge idag ikke makter å ta opp konkurransen med disse landene når det gjelder nevnte marmortyper. Dette innebærer at hvis en skulle finne kvalitativt fine Messingslett og Røssvoll marmor, så kan det vanskelig skaffes marked for dem.

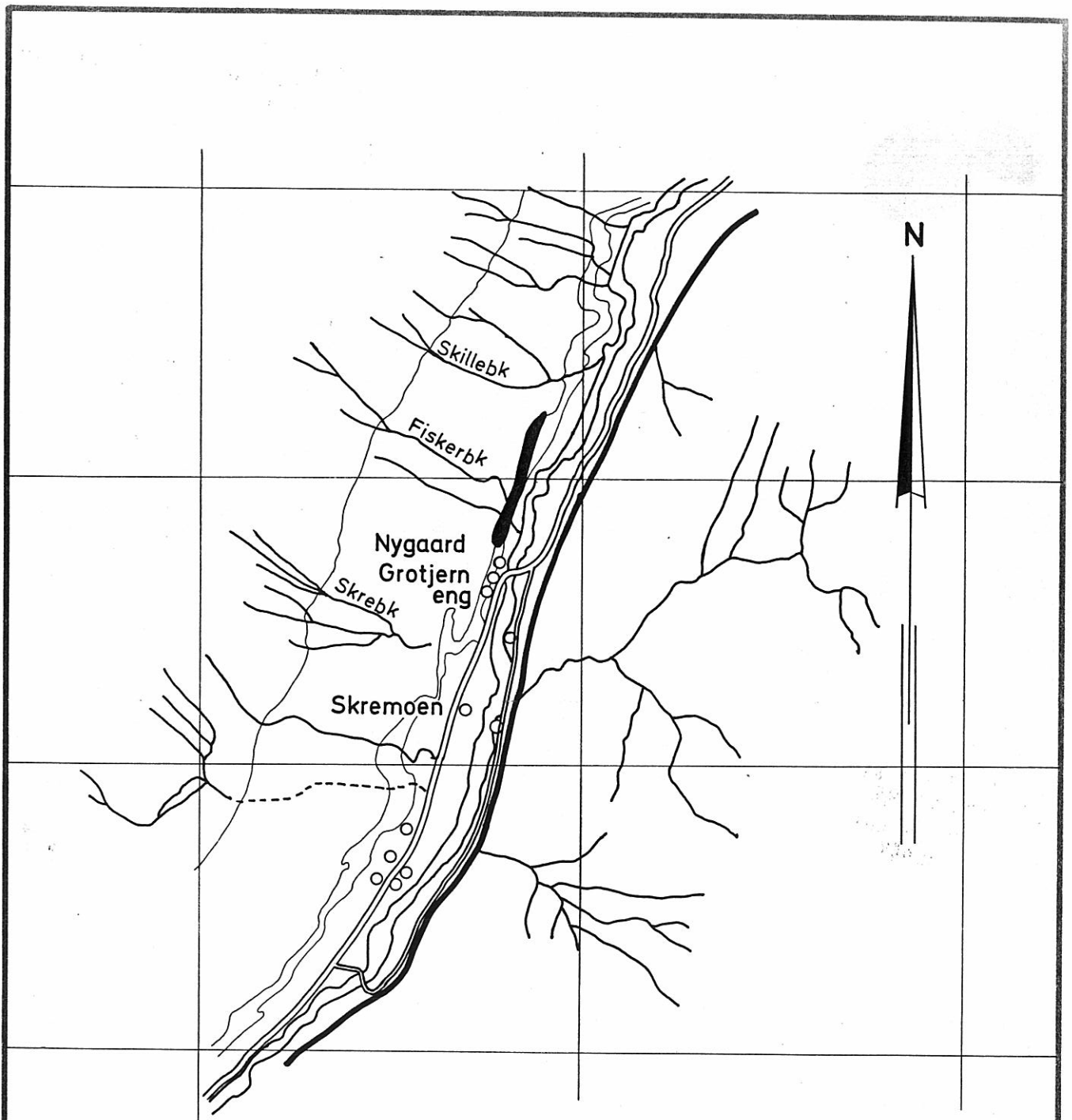
På den annen side er denne formasjonen såvidt stor og relativt lite geologisk kjent at en detaljkartlegging av formasjonen naturlig hører inn under NGU's Nord-Norge prosjekt, bl.a. med tanke på mineralske råstoffilder.

Trondheim, 13. november 1972

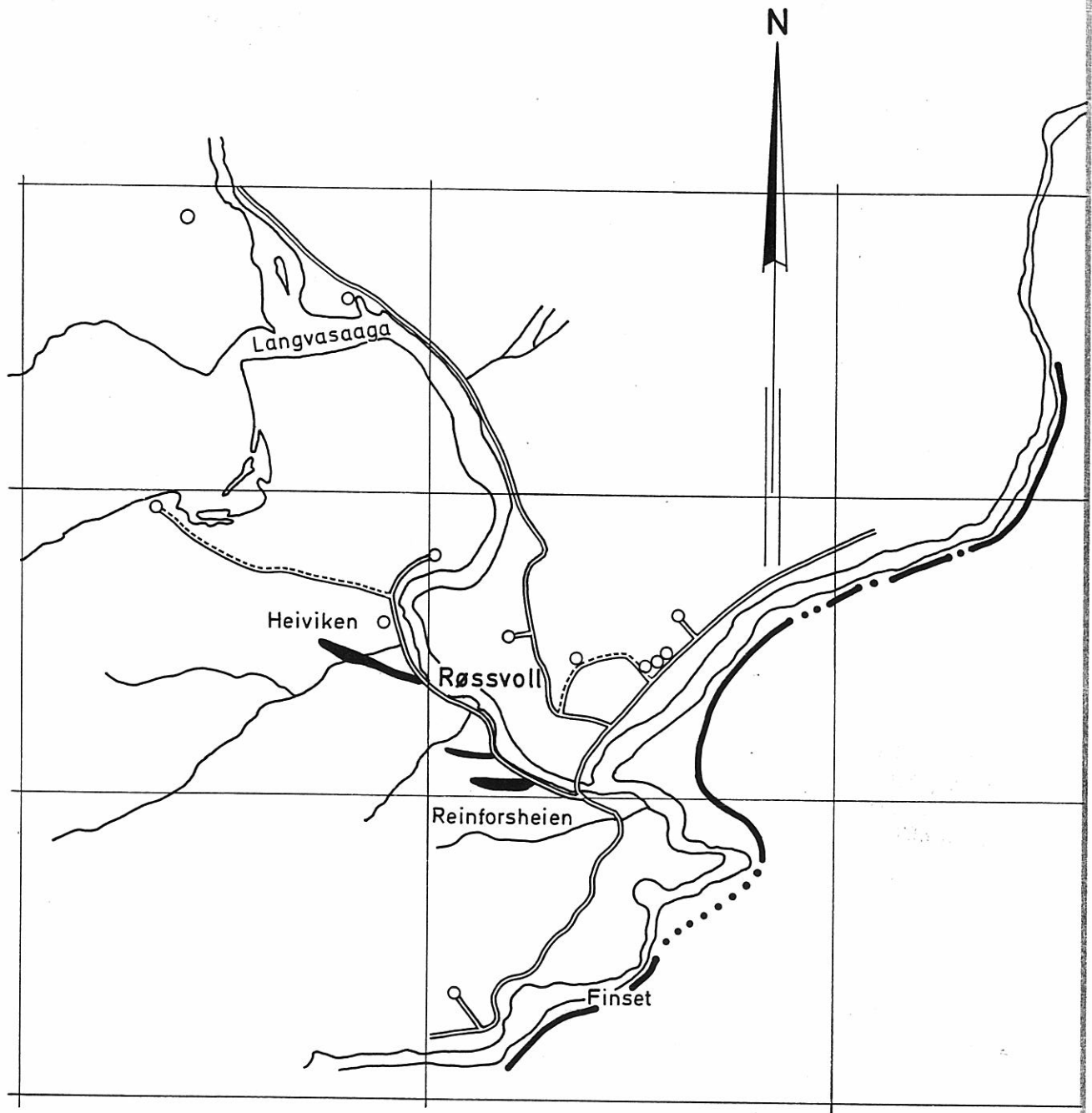
Henri Barkey
prosjektleder

Ivar Hultin
geolog

 MARMORFOREKOMST

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971 MARMORUNDERSØKELSER MESSINGSLETT, RANA NORDLAND	MÅLESTOKK 1:15000	MÅLT I.H.	1971
		TEGN. I.H.	1971
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR. 1035/4F-01	TRAC. A.L.H.	NOV. - 72
		KFR. I.H.	
		KARTBLAD (AMS) 2027 I	

 MARMORFOREKOMSTER

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971
 MARMORUNDERSØKELSER
 RØSSVOLL, RANA
 NORDLAND

MÅLESTOKK
 1:15000

MÅLT	I.H.	1971
TEGN.	I.H.	1971
TRAC.	AL.H.	NOV. -72
KFR.	I.H.	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

TEGNING NR.
 1035/4F-02

KARTBLAD (AMS)
 2027 IV

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/4, delrapport G
BEFARING AV GÅSLIA DOLOMITTFOREKOMST
Vefsn kommune, Nordland fylke.
Juni 1972

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/4. Delrapport 1035/4G
Arbeidets art : Befaring av dolomittforekomster
Sted : Gåsli, Vefsn, Nordland
Tidsrom : Juni 1971
Saksbehandler : Geolog Ivar Hultin
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

GÅSLIA DOLOMITTFOREKOMST, Vefsn kommune, Nordland fylke

Kartblad Elsfjord 1927 III, 4 - 35 - 6, 73 - 34 - 6.

Innledning.

På strekningen Seljeli - Elsfjord er det anlagt en relativt ny vei som skjærer seg gjennom en større kalkstein - dolomittformasjon. Formasjonens videre utstrekning både nord og syd for dette feltet er tidligere undersøkt av J.H.L. Vogt (1890), T. Gjeldsvik (1953) og K.L. Bøckmann (1954). T. Gjeldsviks rapport foreligger ikke ved NGU, men dens innhold er i hovedtrekkene gjengitt i K.L. Bøckmanns rapport av 1954.

I henhold til de tidligere undersøkelsene fremgår det at kvaliteten og homogeniteten varierer meget, men at det er muligheter for å finne mindre separate partier av god kvalitet.

Gåslia (Elsfjord 1927 III, 4 - 35 - 6, 73 - 34 - 6) er et mindre åsdrag mellom jernbanestasjonene Elsfjord og Seljeli, bilag 1035/4G-01.

Feltet ble undersøkt av laborant T. Mikalsen og geolog I. Hultin i tiden 14. - 16.6. 1971.

Litteratur:

K.L. Bøckmann, 1954, NGU's bergarkiv, rapp. nr. 245 B.

J.H.L. Vogt, 1890, NGU publ. nr. 22.

Geologi.

Om formasjonens geologi, se ovennevnte litteraturreferanser.

Det undersøkte feltet er i hovedtrekkene konsentrert til nevnte vei-skjæring, dette fordi bergartene her er friske, mens resten av området er såvidt overdekket at det er meget vanskelig å få representative stuffer for en kjemisk analyse.

Berggrunnen består av følgende parallellstrykende bergarter, "nederst" - lengst nordvest - en glimmerrik kalkspatmarmor. Over denne, en lys, nærmest gråhvit, middels kornet dolomitt. Mektigheten anslåes til 60 - 70 m. Over denne igjen følger en 30 - 60 m mektig gråblå, fin til middels kornet dolomitt.

Overgangen mellom dolomittvariantene er gradvis. Deretter følger, som "hengbergart", en glimmerrik og sulfidholdig kalkspatmarmor. Dolomittene er sterkt oppsprukket, hovedsaklig etter to sprekkesystem, parallellt og vinkelrett strøk - fallplanet. Begge er noe ryende, foto s. 38. Bortsett fra at det stedvis opptrer 3 til 5 m mektige tremolittrike partier, synes de å være homogene. I den gråhvite dolomitten er stoffene tatt for hver 2,5 m til 3 m. I den andre varianten er det tatt 4 stuffer over en mektighet på ca. 10 m. Stoffene er knust og slått sammen til en analyseprøve.

Det er analysert på MgO, CaO, Na₂O, K₂O, S og uløst.

Uløstkonsentrasjonen består vesentlig av tremolitt, underordnet - kvarts. Analytiker var lab.ing. Per-Reidar Graff, Geologisk avdeling. Om prøveprofilenes beliggenhet i feltet, se bilag 1035/4G-01.

		% uløst	% MgO	% CaO	% Na ₂ O	% K ₂ O	%S
Profil I	Prøve nr. 1	1,82	20,93	29,85	0,05	0,04	ikke påvist
"	"	2 1,77	21,50	29,25	0,05	0,03	" "
"	"	3 2,81	21,12	29,32	0,04	0,03	" "
"	"	4 2,12	21,28	29,85	0,03	0,01	" "
"	"	5 1,14	21,47	30,11	0,03	0,01	" "
"	"	6 15,67	16,53	27,60	0,04	0,01	" "
"	"	7 0,90	21,33	30,48	0,02	0,01	" "
"	"	8 0,56	21,23	30,78	0,02	0,02	" "
"	"	9 0,60	21,17	30,86	0,03	0,01	spor
"	"	10 0,44	21,33	30,86	0,05	0,04	ikke påvist
"	"	11 0,79	21,28	30,37	0,11	0,03	" "
"	"	12 12,78	17,52	27,90	0,09	0,03	" "
"	"	13 9,30	18,43	28,95	0,07	0,04	" "
"	"	14 2,58	21,17	29,70	0,02	0,01	" "
"	"	15 0,64	21,55	30,48	0,03	0,01	" "
"	"	16 0,28	22,92	29,25	<0,01	0,01	0,02
"	"	17 0,42	21,47	30,67	0,02	<0,01	0,01
"	"	18 0,27	21,47	30,15	0,02	<0,01	0,03
"	"	19 0,25	22,36	30,14	0,02	0,01	ikke påvist
"	"	20 0,28	21,79	30,82	0,04	0,03	0,01
"	"	21 0,19	21,76	30,59	0,09	0,03	ikke påvist

Profil I	Prøve nr.	22	0,30	21,79	30,14	0,06	0,01	ikke påv.
"	"	23	3,89	20,90	29,73	0,10	0,04	" "
"	"	24	1,69	21,36	30,26	0,12	0,06	" "
Profil II	Prøve nr.	1	0,46	21,50	30,52	0,02	0,01	ikke påv.
"	"	2	0,73	21,23	30,59	0,03	<0,01	" "
"	"	3	0,18	22,01	30,44	0,02	<0,01	" "
"	"	4	0,49	21,60	30,56	0,03	0,02	" "
"	"	5	0,23	22,06	30,22	0,03	<0,01	" "
"	"	6	0,24	21,98	30,22	0,05	0,02	" "
"	"	7	0,21	22,03	29,92	0,07	0,01	" "
"	"	8	0,15	21,49	30,11	0,08	<0,01	0,02
"	"	9	0,14	21,22	30,49	0,08	<0,01	0,04
"	"	10	0,14	21,95	30,30	0,11	0,02	ikke påv.
"	"	11	0,17	21,95	30,11	0,13	0,02	0,03
"	"	12	0,32	21,95	30,03	0,06	<0,01	ikke påv.
"	"	13	0,19	22,11	29,73	0,16	<0,01	" "
"	"	14	0,29	22,30	29,55	0,14	0,02	" "
"	"	15	0,18	22,30	29,92	0,07	0,02	" "
"	"	16	0,18	21,60	30,29	0,04	<0,01	" "
"	"	17	0,23	21,90	30,11	0,04	0,01	" "
"	"	18	0,77	21,76	29,92	0,03	0,03	" "
"	"	19	0,56	21,76	30,11	0,04	0,03	0,02
"	"	20	0,28	22,44	28,99	0,04	0,01	ikke påv.
"	"	21	0,36	22,30	29,17	0,09	0,01	" "
"	"	22	0,35	22,17	29,55	0,10	0,03	" "
Profil III	mektighet							
"	0-10m		0,52	21,55	30,11	0,14	0,02	ikke påv.
"	10-20m		0,48	22,44	29,36	0,11	0,03	" "
"	20-30m		2,62	20,69	30,29	0,05	0,02	" "
"	30-40m		0,62	21,79	30,03	0,06	0,01	" "
"	40-50m		0,45	21,66	30,22	0,09	0,04	" "
"	50-60m		1,70	21,82	29,32	0,08	0,03	0,03

Oppsprukket dolomitt, veiskjæring Elsfjord-Seljeli.

Konklusjon.

Som det fremgår av analyseresultatene må dolomittene karakteriseres som homogene og av god kvalitet. Riktignok utpeker enkelte partier seg med relativt høye uløstkonsentrasjoner, som først og fremst skyldes tilstedeværelsen av tremolitt og kvarts, men på den annen side er partienes K_2O -, Na_2O og S-innhold såvidt lave at feltet bør underkastes en videre undersøkelse.

Under vår befaring traff vi en slektning av grunneieren. Slektningen fortalte at et firma fra Mo i Rana hadde tatt ut et mindre dolomittparti og sendt dette til Mo i Rana, antakelig til prøvebrenning ved jernverket. Slektningen kjente ikke til firmaets navn, men det er grunn til å tro at firmaet er jernverket eller entreprenørfirmaet Møllersen, Mo i Rana, som har vist og viser en viss interesse for mineralske råstoff-forekomster i fylket.

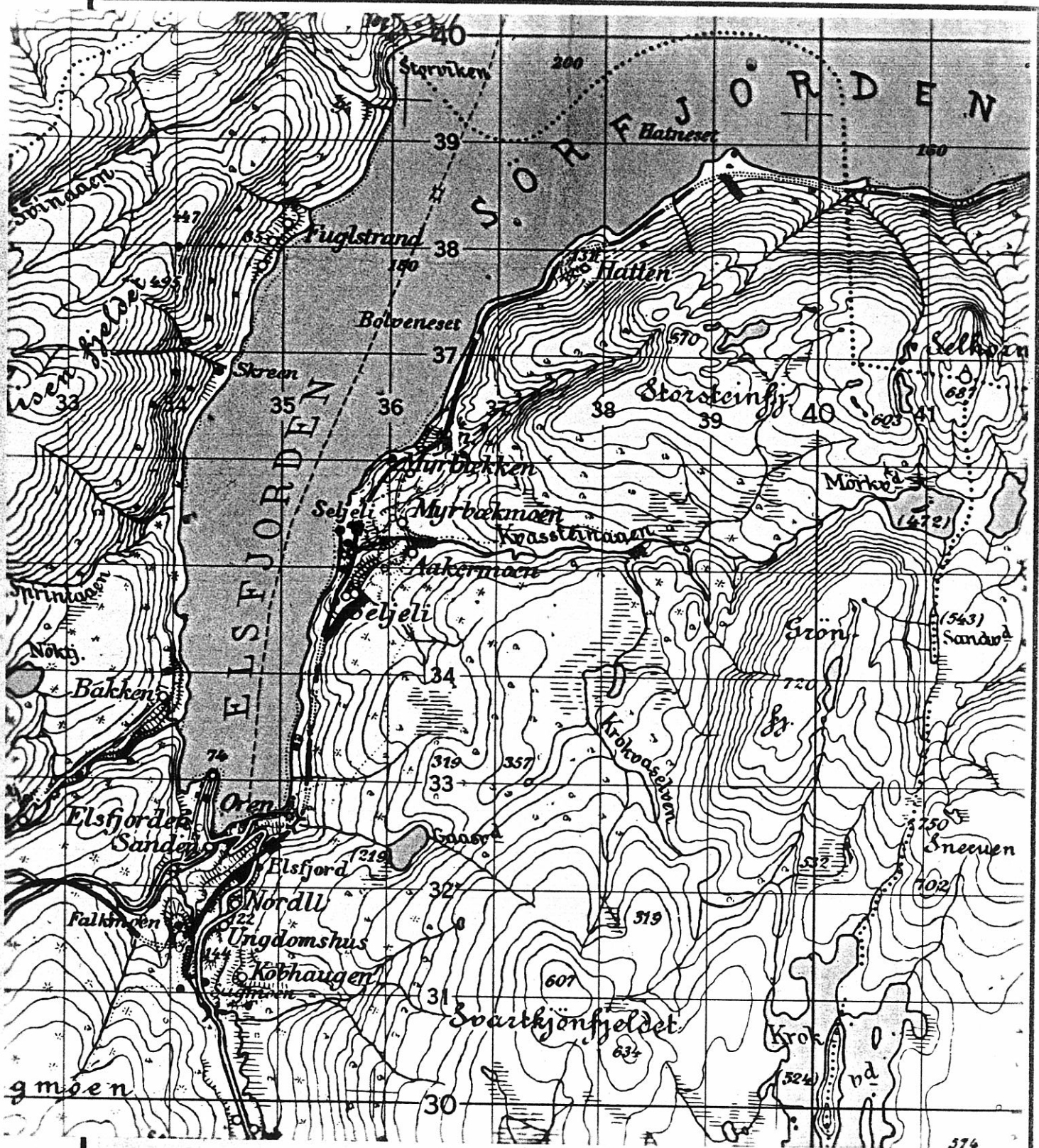
Undertegnede anbefaler NGU å kontakte ovennevnte firmaer, for om mulig å skaffe tilveie eventuelle resultater ifra den antatte prøvebrenningen.

Trondheim, 13. november 1972

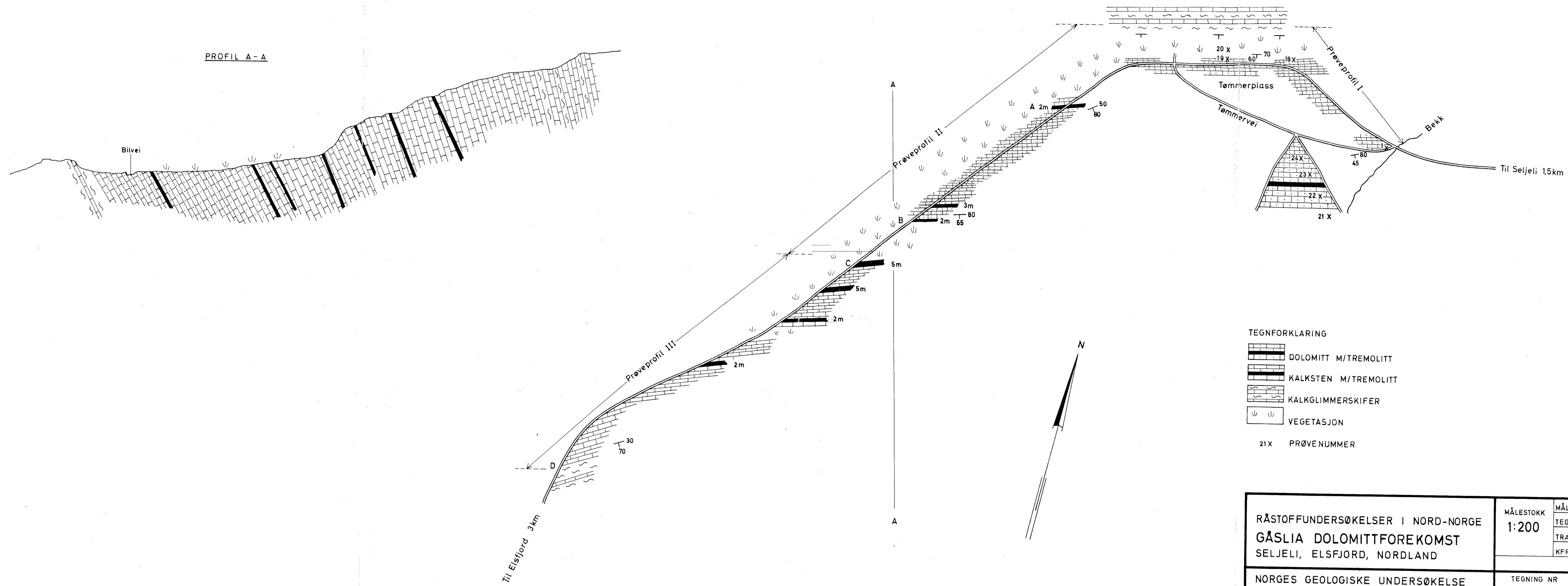
Henri Barkey
prosjektleder

Ivar Hultin
geolog

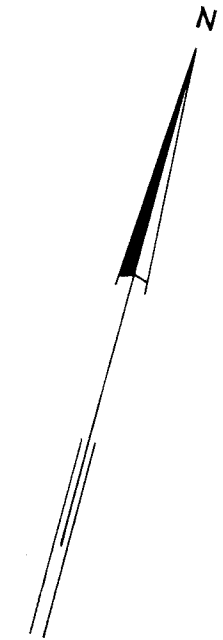

— DOLOMITTFOREKOMST

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971 DOLOMITTUNDERSØKELSER ELSFJORD, VEFSEN NORDLAND	MÅLESTOKK 1:50 000	MÅLT I.H.	1971	
		TEGN. I.H.	1971	
		TRAC. T.J.S.	JAN. - 73	
		KFR. I.H.		
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR. 1035/4G-01	KARTBLAD (AMS) 1927 III		

- TEGNFORKLARING
- DOLOMITT M/TREMOLITT
 - KALKSTEN M/TREMOLITT
 - KALKGLIMMERSKIFER
 - VEGETASJON
 - 21 X PRØVENUMMER

RÅSTOFFUNDERSØKELSER I NORD-NORGE GÅSLIA DOLOMITTFOREKOMST SELJELI, ELSFJORD, NORDLAND	MÅLESTOKK	MÅLT I.H.	JUNI - 71
	1:200	TEGN I.H.	- 71
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TRAC ALH.	MAI - 72	
	KFR I.H.		
TEGNING NR	KARTBLAD (AMS)		
1035/4G-02	1927 III		